



LIEFKE magazine
#3 Vertrouwen

In gesprek met Marloes Bijlsma

woorden: Mirjam Doornbusch beelden: Lieneke Smid

Een tuin waar iedereen naar hartenlust bloemen kan plukken. Daar droomde Marloes Bijlsma al van toen ze als klein meisje tussen de vlinders door in de bloementuin van haar oma liep. Daar werden de zaadjes geplant voor haar carrière als tuin- en landschapsarchitect bij de Rijksoverheid. En voor haar huidige woonplek: een wit boerderijtje in Winterswijk, met genoeg grond voor een pluktuin.

De pluktuin is een logisch onderdeel van het grote plan dat ze met haar man en twee kinderen heeft. 'We hebben er altijd al van gedroomd om buitenaf te wonen en zoveel mogelijk zelfvoorzienend te zijn. Daarnaast vinden we het belangrijk om de handel in producten transparant en

kort te houden: bloemen dichtbij kweken en verkopen, voorkomt tussenhandel en transport. Dat houdt het betaalbaar en vermindert milieuvuiling. De bloemen gaan nu direct van het veld, bij iemand thuis de vaas in.'

Eén keer per jaar laat Marloes al het fruit uit haar oude boomgaard persen, zodat ze voor de rest van het jaar sap van eigen bodem kan drinken. Het vlees dat ze met haar gezin eet, komt van de boerderijen uit de omgeving. De verse groenten uit de steeds groter wordende moestuin. En de bloemen haalt ze dus uit haar pluktuin. 'Ik ben dol op bloemen. Daarom wil ik elke week verse bloemen kunnen plukken. Maar ik heb nu zoveel, dat ik anderen daar ook van wil laten genieten.'





Steeds meer mensen weten veldbloemen te waarderen. En dat merkt Marloes. Haar pluktuin is nu vier jaar oud en krijgt ieder jaar meer bezoekers: voorbijgangers, toeristen of mensen die bewust 'omrijden' om bij haar ter plekke biologische bloemen uit te zoeken en een boeket samen te stellen. Of om gewoon de kleurrijke bloemenzee te bewonderen. 'Ik had niet gedacht dat er zoveel mensen op af zouden komen. Vaak doet het ze denken aan de tuin van hun grootouders of aan de bloemenbermen van vroeger.'

Wat is het geheim van Marloes? Hoe krijgt ze die tuin ieder jaar weer zo mooi? 'Door de kracht van de natuur te gebruiken, krijg je de mooiste tuin. Ik vertrouw daarop. Wie ben ik om te denken dat de natuur het mis heeft? Natuurlijk moet ik de voorwaarden scheppen. En dat komt neer op vertrouwen: op mijn kennis en ervaring. Ik weet hoe ik mijn tuin tot groei moet brengen en voor de rest is het overgave. Ik ben afhankelijk van het seizoen en het weer. Ik weet niet precies wanneer iets gaat bloeien en dat maakt het ook juist leuk.'

Tot nu toe kon de pluktuin in de eerste week van juni open, maar dit jaar probeert Marloes haar tuin twee weken eerder tot bloei te laten komen. Gewoon om te kijken of het kan.

Iedere winter maakt Marloes een nieuw plan voor de pluktuin. Dan kiest ze welke planten ze waar in het veld wil hebben. Experimenteert ze met nieuwe planten om te kijken of ze die in het voor- of najaar kan laten bloeien. En ze gebruikt de zaden van de bloemen van het jaar ervoor. Eigenlijk volgt ze het ritme van de natuur. 'De tuin heeft een eigen cyclus. Daar wil ik met respect mee omgaan. Meebewegen. Veel mensen ruimen in het najaar hun tuin op. Want ze willen een nette tuin. Maar daarmee creëer je een eigen systeem en kringloop, waardoor de tuin niet zelfredzaam is. Ik laat alles ter plaatse staan en verdorren.

Dat levert organische stof op voor de grond en dat is de mest voor het nieuwe voorjaar.'

Ook laat Marloes ieder jaar de eenjarige bloemen rouleren. Het ene jaar zaait ze een bepaalde bloem aan de ene kant van het veld en het andere jaar aan de andere kant. Dat is beter voor de bodem. Zo groeien de dahlia's bijvoorbeeld beter.

De samenstelling van de bloemen is ook een bewuste keuze. 'Lupine en klaver zijn bijvoorbeeld stikstofbindende planten die toevallig ook mooi zijn. Ze leveren rijkere grond op waar andere planten goed op gedijen. En ze trekken bijen en vlinders aan. Deze planten leveren dus op meerdere manieren iets op.'

In het eerste jaar kreeg ik een pot honing van mensen uit de buurt die me bedankten, omdat hun bijenvolken zoveel voeding bij ons weghalen. Het is natuurlijk hartstikke leuk dat zo'n tuin zoveel teweegbrengt, ook voor de omgeving.'

Iedere maand ziet de pluktuin er weer anders uit doordat andere planten in bloei staan. 'Ik geniet daar ontzettend van. Elke maand van het jaar. Ook bij de eerste vorst kan ik genieten van de beijste dahlia's of de beijzeldes zaaddozen van de bevroren kaardebol.'

Sommige mensen uit de buurt komen om de paar weken kijken hoe de tuin is veranderd. Dat geeft me plezier. Het doet me goed om te zien hoe mensen hier genieten. Laatst is een vaste bezoeker overleden. Haar nabestaanden vroegen mij of ik bloemen uit mijn tuin wilde samenstellen voor haar begrafenis. Want ze had het zo vaak over onze pluktuin gehad. Dat vind ik zo bijzonder.'

Marloes bruist altijd van de ideeën. En wat ze in haar hoofd heeft, voert ze ook daadwerkelijk uit. Ze combineert verschillende passies met elkaar: tuin- en landschapsarchitectuur, zelfvoorzienend leven, het ontwerpen van een moes- en pluktuin en het illustreren van kaarten en posters met botanische tekeningen. Ook dat vraagt vertrouwen: de durf hebben om ideeën te realiseren.

'Ik doe en werk vanuit mijn gevoel en intuïtie. Volledig op mijn manier. Dat is mijn kracht. In alles wat ik ontwerp. Elke kaart die ik ontwikkel, maak ik omdat ik het mooi vind. Ik volg mijn hart. En dan vertrouw ik erop dat anderen dat ook mooi vinden. Dat geldt ook voor de pluktuin. Ik combineer mijn kennis met mijn eigen inzicht en dat geeft me vertrouwen. Voor alles wat ik doe geldt: mijn gevoel vertelt me op een gegeven moment wat wel en niet goed is. En wanneer het niet goed uitpakt, kijk ik of er een andere weg is. Dat helpt me om keuzes te maken.'

Wanneer je al die activiteiten zo op een rijtje zet, dan is het best veel: een deeltijdbaan bij een overheidsorganisatie, twee kleine kinderen grootbrengen, een grote tuin onderhouden en dan ook nog andere creatieve dingen doen. Hoe blijf je daar ontspannen bij? 'Ruim een jaar geleden deed ik té veel, wilde ik te veel en moest ik te veel. Toen moest ik keuzes maken: dingen anders doen en dingen loslaten,' vertelt Marloes. 'Alles wat ik nu doe, staat zo dichtbij mij dat het makkelijk te combineren valt. Mijn baan kan hectisch zijn. Maar gelukkig heb ik een tuin waarin ik me heerlijk kan verliezen. In de pluktuin bezig zijn, is voor mij ontspanning na een dag werken. Dat brengt evenwicht.'

'Ik ben een rustzoeker,' gaat ze verder. 'Ik houd van leegte in mijn agenda. Er zijn natuurlijk wel momenten waarop ik iets 'moet'. In maart en april moet ik bijvoorbeeld intensief bezig zijn met de tuin. Dan leg ik de basis voor het nieuwe plukseizoen. Gelukkig krijg ik hulp van mijn man. En in die periode plannen we afspraakloze weekenden in, zodat we op het erf aan de slag kunnen. In rust. Genietend van de stilte.'

En natuurlijk moet ik de collectie met kaarten eens in de zoveel tijd weer aanvullen. Maar daar heb ik keuzes in gemaakt. Voorheen waren mijn kaarten te koop in twaalf winkels in heel Nederland. Dat heb ik nu teruggebracht naar één verkoopplek in Winsterwijk. Ook heb ik bewust geen webwinkel. Zo blijft het allemaal behapbaar.'

Marloes leeft heel erg in het 'nu'. Als een onderzoeker die nieuwsgierig is naar de processen in de natuur. En de schoonheid ervan ziet. Zo gaat ze ook met haar eigen ideeën om. 'Ik heb nú een droom of leuk idee. En dan denk ik: het zou zonde zijn als ik het niet heb geprobeerd. Ik probeer altijd vooruit te komen. Ook bij een probleem. Dan kijk ik: wat kan ik veranderen, zodat het wel lukt?'

Een visie en beeld heeft Marloes altijd wel, maar geen vastomlijnd plan van hoe de uitkomst moet zijn. Ze ziet wel hoe het uitpakt. 'Ik begin klein. Maak overzichtelijke stapjes. En als het goed is, als ik het met m'n hart doe, dan groeit er vanzelf iets uit. Zodra ik iets moet, word ik daar niet gezelliger van. Maar wanneer ik de rust opzoek, heb ik het vertrouwen dat ik de juiste keuzes maak.'

Mirjam Doornbusch is ondernemer in ontspannen: ze is gezins- en ondernemerscoach, ontspanningsdocent en tekstschrijver. Mirjam ontwikkelt ontspanningsprogramma's waarmee ze verschillende doelgroepen helpt tot zichzelf te komen.

